

Camerajournalist Marijn Flipse van de mobiele nieuwsdienst de Buzz interviewt een passante in de Nijmeegse wijk Hatert. Foto Flip Franssen

De Buzz zoekt het hyperlokale nieuws

In Gelderland rijdt de Buzz, op zoek naar groot en klein nieuws van 'gewone mensen'. Journalisten bellen aan, of spreken passanten aan.

Door CHARLOTTE VAN 'T WOUT NIJMEGEN. 's Avonds durft ze de straat niet op. De voordeur gaat alleen nog open voor bekenden. „Helemaal nu mijn man is gestorven,“ Wil Teunissen (73) uit Nijmegen geeft op straat bereidwillig antwoord op de vragen van twee journalisten. „Maar weet je wat nu écht het ergste is?“ Priemend kijkt ze de verslaggevers aan. „Rondslingerende vuilniszakken en afval. Daar heb ik zo'n gruwelijke hekel aan.“

Journalist Niek Verhoeven (26) en camerajournalist Marijn Flipse (28) knikken mee. Dan sturen ze het gesprek terug naar de angst. „Is dat be-

palend voor deze wijk? Zijn er meer oudere mensen bang?“ Mevrouw denkt van niet. Ze wordt vriendelijk bedankt en de journalisten lopen verder. Twijfelend kijkt Verhoeven in zijn notieblok: „We moeten nog even verder zoeken.“

Verhoeven en Flipse zijn van 'de Buzz', een camper die is omgebouwd tot rijdende redactieruimte. Al anderhalf jaar reist elke ochtend een team van vier journalisten ermee door Gelderland. Ze maken tv-items en schrijven artikelen. „Op kantoor hangt een kaart vol met rode stipjes waar we geweest zijn.“

De Buzz is een initiatief van *Omroep Gelderland* en regionaal dagblad *de Geldlander*, deels als experiment om meer samen te werken. Dat verloopt succesvol, vanaf maart willen ze structureel gaan samenwerken (zie inzet).

Een subsidie van één miljoen euro houdt het tweejarige project draaiende. Ruwweg de helft komt van het

Stimuleringsfonds voor de Pers, de andere helft van Omroep Gelderland en de *Gelderlander*. Projectleider Frank Bolder: „De subsidie is ook toegekend omdat we veel doen met sociale media. Het krijgt zo een plek in de regiojournalistiek.“ Het duurstevan van het project is het personeel.

‘Soms moet je tien mensen spreken voor een goed onderwerp’

Voor nu maakt de Buzz vooral 'hyperlokaal nieuws', waarbij als bron 'gewone mensen' worden gebruikt. Bolder: „We willen nieuws vinden dat voor mensen belangrijk is. Groot en klein leed.“ Zo maakten ze een artikel over jonge stellen die in hun dorp geen woning kunnen vinden. En samenwerkende ondernemers

die zo de crisis overleven. Verhoeven: „Je moet vooral veel geduld hebben. Soms moet je tien mensen spreken om een goed onderwerp te vinden.“

In het begin zetten ze de bus neer en wachten ze op aanloop. „Maar dan gebeurt er dus niets.“ Nu lopen ze zelf de wijk in, bellen bij huizen aan. „Bij de krant moet je er niet aan denken om er zomaar op uit te gaan zonder verhaal. Toch lukt het ons elke dag.“ vertelt Verhoeven. Journalist Maarten Reith (45) is bij de bus gepositioneerd om mensen aan te spreken: „Als journalist ben je gewend een vraag te bedenken en vervolgens vanaf je bureau te beantwoorden. Nu leer je luisteren naar problemen waar ze zelf mee komen. Dat is de omgekeerde weg.“

Vandaag staat de Buzz in Vogelaarwijk Hatert in Nijmegen. Slenterend door de wijk worden opties besproken voor het verhaal van de dag. Hangjongeren? Toch de angstige oudjes? Een spontaan gesprek in het

Krant en tv samen

Voor het project de Buzz werken *de Geldlander* en *Omroep Gelderland* samen. Michiel Willems, chef nieuws van *de Geldlander* wil er mee door. „Het zou zonde zijn als we straks weer met de rug naar elkaar gaan staan. We vullen elkaar mooi aan. Wij de journalistieke kant, zij de audiovisuele.“ De samenwerking moet worden voortgezet, vindt ook Mark Snijders, hoofdredacteur van *Omroep Gelderland*: „Over de precieze vorm praten we nog.“

Een complicatie is de Mediawet, die beperkingen stelt aan samenwerking tussen publieke omroep en private mediabedrijven. De omroep krijgt publiek geld, dat mag niet terecht komen bij Wegener, uitgever van de *Gelderlander*. Verwacht wordt dat de Mediawet op dit punt binnenkort wordt versoepeld, de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap schreef dat dit voorjaar in een brief. Willems: „Ik ben ervan overtuigd dat we wel uit die juridische problemen komen.“ Snijders: „We hebben al eens eerder projecten gedaan met de *Gelderlander*, dus er is veel mogelijk.“

EU wil dat Google privacy regelt

BRUSSEL. De Europese privacy-waakhonden willen dat Google haar nieuwe regels over gegevens verzamelen aanpast omdat deze de privacy van de gebruikers schenden. Dat schrijven zij in een brief aan het Amerikaanse internetbedrijf.

De brief is ondertekend door 24 van de 27 privacywaakhonden van de EU-lidstaten en die van Kroatië en Liechtenstein. De brief volgt op een onderzoek van de Franse commissie voor databescherming CNIL.

De nieuwe regels van Google vervangen zestig eerdere regelingen en

geven het bedrijf de mogelijkheid om gegevens samen te voegen van gebruikers van Google, Google+, Gmail en YouTube. Wanneer de gebruiker geen toestemming geeft, heeft hij geen toegang tot de webdiensten.

In de brief staat: „Op zo'n grote schaal gegevens verzamelen, schept een enorm risico voor de privacy van de gebruikers. Daarom dient Google zijn praktijken aan te passen.“

De waakhonden willen dat het bedrijf duidelijker aan zijn gebruikers vertelt welke vertrouwelijke gegevens worden verzameld en waarvoor

deze worden gebruikt. Ook willen zij dat Google vervolgens om expliciete toestemming vraagt.

Over de huidige tekst die gebruikers hierover krijgen voorgelegd, zegt de brief: „Internetbedrijven moeten geen privacyberichten ontwikkelen die te complex, te juridisch en buitensporig lang zijn.“

Het verzamelen en combineren van gebruikersgegevens is een groot voordeel op de advertentiemarkt. Volgens Google gebruikt het bedrijf de gegevens alleen om het gebruikersgemak te vergroten. (Reuters)

Gezocht: weerman of weervrouw

Door onze mediaredactie ROTTERDAM. Op zoek naar de nieuwe Erwin Kroll. In de zoektocht naar een nieuwe weerman of weervrouw neemt de NOS een opmerkelijke stap: met een nieuwsbericht en een filmpje werft de omroep actief en openlijk onder weerkundigen. Op een congres voor meteorologen in Wageningen op 9 november kunnen belangstellenden een screentest doen.

Giselle van Cann, plaatsvervangend hoofdredacteur van NOS Nieuws: „Dit is voor het eerst dat we het op zo'n manier doen. Het talent is dungezaaid – de weerman moet meteoroloog zijn én kunnen presenteren – dus besloten we de vijf er stuk groter te maken. We hopen op verrassende talenten die niet snel bij ons zouden solliciteren.“

Na de krater die het vertrek van de onvervangbare Erwin Kroll sloeg in het weerlandschap, heeft NOS Nieuws drie weerpresentatoren over: Gerrit Hiemstra, Willemijn Hoebert en Marco Verhoef. Gezien de vele dagelijkse

Gerrit Hiemstra (l), Marco Verhoef en Willemijn Hoebert (niet op foto) zoeken nieuwe collega.

uitzendingen, is dat te weinig.

De zoektocht naar een nieuwe weerman klinkt als een nieuwe tv-talentenjacht in de geest van *MasterChef of Topmanager gezocht*. Sterker nog, RTL-weerman Peter Timofeeff heeft zo'n format in de aanbieding, maar nog niet verkocht. Werktitel: *Weerslag*. Of voor de buitenlandse markt: *It's Raining Weathermen!*

Maar nee, zegt Van Cann, de NOS gaat de zoektocht niet uit-

buiten; de rest van de sollicitatieprocedure blijft binnenskamers. De screentests zijn dus niet openbaar en de kijkers mogen niet stemmen. Van Cann: „Het is verleidelijk, maar we doen het toch maar niet.“

Het weerbericht op het einde van het journaal is bijna zo oud als de Nederlandse televisie: in de tweede experimentele tv-uitzending op 7 oktober 1951 verzorgde KNMI-meteoroloog Cor van der Ham 'het weerpraatje'. De kijker zag een kaart van Nederland in beeld waarvoor een arm verscheen terwijl een stem buiten beeld uitleg gaf. Na twee jaar werd de arm van Van Ham vervangen door die van Joop den Tonkelaar.

Na diens vertrek in 1968 was er tot 1982 geen weerman en lazen de presentatoren van *Het Journaal* het weer. Na de komst van de commerciële omroepen RTL en SBS veranderde het weer. Droog en zakelijk werd vervangen door aantrekkelijk aangekleed en met publieksparticipatie, zoals het tonen van kiekjes van kijkers.

Advertentie

Geldig op 16 oktober 2012

one
dayonly

50%
korting

3-delige luxe hardcase kofferset

- ✓ Zowel horizontaal als verticaal te dragen door de dubbele handgrepen
- ✓ Erkend door luchtvaartmaatschappijen
- ✓ Passend in elkaar voor compacte opslag
- ✓ Materiaal: polypropyleen
- ✓ Spinner wielen
- ✓ Keuze uit: grijs, roze, blauw of zwart

229,95

Alleen vandaag

119,95

Bestel nu op: www.onedayonly.nl

thuiswinkel
waarborg

Mannen met gele armbandjes

COLUMN STINE JENSEN

Afgelopen week zag ik twee bekende volwassen mannen met hun Livestrong-armbandje om. De één was schrijver Gerbrand Bakker. Hij steunde Lance om wat hij gedaan heeft voor kanker, zei hij. Dat hij doping had gebruikt, tuurlijk, wie niet? De ander was sportjournalist Mart Smeets.

Het nu dragen van het Livestrong-bandje richt de aandacht op een intrigerende morele kwestie, want hoe moeten we Armstrong duiden? Zijn kankerstichting haalt miljoenen op, dat maakt hem een held. Maar hij belazerde de boel met doping, en dwong anderen tot dopinggebruik – en dat maakt hem volgens velen een schurk. Stel dat Armstrong kankerstichting met de miljoenen, mede verworven dankzij Lances heldenstatus, hét middel tegen kanker vindt? Vergeven we het Lance dan? Moeten we dan de doktoren huldigen die hem naar grote hoogte brachten? Lance gokt van wel, getuige zijn reactie op Twitter.

In de medialogica kan iemand niet een held én een schurk zijn, het is één van beide – zie krantenkoppen als 'Van charmeur tot gewe-

tenloze schurk?' (NRC) En dus wilde Matthijs van Nieuwkerk van Smeets weten: „Waarom draag jij dat bandje nou eigenlijk nog?“

Ik bel met goede vriend en sportfilosoof Ivo van Hilvoorde. Eerst spreken we over volwassen mannen met gele armbandjes. Ivo vertelt dat zijn zoon van zes net voor het eerst een bandje heeft gekregen, van een pretpark. Hij draagt het al een week. Mag niet af, ondanks de restjes suikerspin die er nog aan kleven. Het bandje voelt als een balansarmband, want het geeft toegang tot een magische wereld, je hoort bij iets moois. Schattig.

Nog schattiger was het optreden van Heleen Crielaard, van wielersponsor Rabobank, bij *Nieuwsuur*, die meende dat zij door 'governance' (wat?) een schone sport zou krijgen. Alsof ze na het uitroepen van 'Governance! Governance! Governance!' in de geheime keuken van de wielrenner wordt uitgenodigd.

Of Herman Ram, directeur van de Nederlandse dopingautoriteit, die trots als een pauw praat over het duizend pagina's tellende rapport, terwijl hij in feite het grootste brevet van

onvermogen is over controlerende instanties dat ooit verschenen in de wielergeschiedenis. Bovendien: hoe wenselijk is het eigenlijk om de vergaande bevoegdheden te krijgen die Usada door politieke verhoudingen in de schoot geworpen kreeg? Dit rapport is het zwaarste bewijs dat de dopingregel niet werkt, dat de controle niet werkt en dat het hele systeem op de helling moet.

Smeets legde in *DWDD* een belangrijke kwestie voor de journalistiek op tafel. Er is een rapport weggewerkt door een federale commissie, er zou niet genoeg bewijs zijn. Obama, Bush en Clinton zijn fan van Armstrong.

„Ludlum?“, vroeg Van Nieuwkerk. „Nee!“, meent van Hilvoorde. „Het zou een terecht vraag voor kritische journalistiek kunnen zijn. En 'kritisch' moet vooral niet

Vergeven we Lance als zijn stichting hét middel tegen kanker vindt?

verward worden met zeurderige vragen van Bert Maalderink. Het gaat om onafhankelijke analyses van een grotesk geworden wereld die ons mateloos fascineert, maar die te belangrijk is geworden om over te laten aan journalisten die de stoplapvraag 'gebruik je doping?' verwarren met kritische journalistiek. En al helemaal niet aan de in overdaad aanwezige jocksnifferjournalisten (die willen snuffelen aan en aanschurken tegen de iconen) Die kritische onderzoekersjournalistiek legt uit welke rollen en machtsverhoudingen er zijn, welke belangen er spelen (zoals die van de farmaceutische industrie), wat de impact van middelen is, hoe de sport zich zou kunnen ontwikkelen en wat alternatieve scenario's zijn voor het huidige, falende dopingbeleid.

Hup, aan de slag! En dan maken we daarna zelf wel uit wat we van Armstrong vinden, geniale, maniakale valsspeler of niet.

Filosoof, schrijver en tv-maker Stine Jensen schrijft elke dinsdag over media, populaire cultuur en hypes.

ZAP

Catalonië, een van de Europese regio's die alleen verder wil

Afscheiden doet lijden

Door HANS BEEREKAMP

Het leek wel een thema-uitzending van Nieuwsuur (NOS/NTR). Eerst analyseerde de Londense correspondent Arjen van der Horst hoe groot de kans is dat Schotland zich zal afsplitsen van het Verenigd Koninkrijk. Er komt een referendum over, afgedwongen door de nationalistische partij die de grootste is in het Schotse parlement, maar ondanks de olierijkdom zal er geen meerderheid voor zijn. Het is bovendien de vraag of zo'n nieuw land direct tot de EU zou worden toegelaten.

Daarna betoonden de schrijvers Tom Lanoye en Kristien Hemmerchts zich in shock over het Vlaanderen waarin ze gisteren wakker waren geworden. Ook daar stemde een groot deel van de bevolking voor een separatistische partij. Uit straatinterviews werd duidelijk dat veel van die kiezers het gewoon tijd vinden voor iets nieuws. Het stemmen op N-Va is ook een protest tegen de verkalte politieke elite. In het slotdebat van de Vlaamse zender Eén kon je zondag twee politieke leiders aantreffen, een liberaal en een sociaal-democraat, die het ambt van hun vader geërfd hadden.

De crisis in de EU maakt separatistische krachten los

Maar wie daarop is uitgekeken, hoeft de nieuwe held Bart De Wever nog niet te steunen in zijn radicalste standpunt.

Het ernstigst ziet het er uit in Catalonië. Saskia Dekkers maakte weer eens zo'n mooie Europeareportage, over een winkel waar vol ontroering Catalaanse vlaggen worden verkocht. De burgemeester van Vic denkt over twee jaar in een soeverein Catalonië te wonen. Dekkers vond een kolonel buiten dienst in Madrid, die dreigt met de strijdkrachten de grondwet te zullen verdedigen, als het rijkste gewest zich onafhankelijk verklaart.

De EU mag blij zijn met die Nobelprijs voor de vrede. Wat er zich onder de druk van de eurocrisis nu aan middelpuntvliedende krachten ontwikkelt, kan nog voor een hoop ellende zorgen. Maar het kan ook leiden tot een snelle federalisering van Europa. In de opening van een nieuw seizoen van *De slag om Brussel* (VPRO) denker historicus Maarten van Rossem de oude Europese centere Bismarck: „Als de geschiedenis voorbijkomt, dan moet je hem op de jas trappen en je mee laten slepen.“

Glashelder ontvouwde dit enige Nederlandse tv-programma over Europa de opties: VVD-prominent Frits Bolkestein vindt dat er geen reden is om te streven naar verdere Europese integratie. PvdA-lijstduwer Van Rossem gaat het juist niet snel genoeg. En oud-minister Ben Bot (CDA) neemt een tussenpositie in: langzaam opschuiven, maar vooral de burger geen schrik aanjagen met het F-woord. Want die blijft onzeker en angstig, vooral over Europa.

UITGESPROKEN

Ze ziet er natuurlijk ook schattig uit: bijna het zeilmeisje van het terrorisme.

Correspondent Marjon van Royen in het NOS Journaal over de media-aandacht voor FARC-boegbeeld Tanja Nijmeijer.

ROCKJUBILEUM

50

The Rolling Stones – die hun gouden jubileum vieren met vier concerten – gaan samenwerken met Endemol. Het mediabedrijf exploiteert de digitale rechten van de tour '50 and Counting' die de rockgroep gisteren aankondigde. Onderdeel van de samenwerking is een rechtstreekse uitzending met pay-per-view van het slotconcert in de VS op 15 december. De Stones treden op 25 en 29 november op in de O2 Arena in Londen en op 13 en 15 december in New Jersey.